

Temat: Cechy krajów o różnym poziomie rozwoju gospodarczego

Polecenie: Wskaż 3 główne różnice pomiędzy KWR i KSR

Odpowiedź prześlij na adres : dorota.baj-olszewska@ckziu1.edu.pl

Uwaga: Zapoznaj się z tematem. Materiał z tej lekcji przyda się na egzaminie semestralnym. Przypominam: warunkiem przystąpienia do egzaminu jest 50% frekwencji na zajęciach i oddana do dnia 06.12.2020 praca kontrolna z geografii. Zapraszam na spotkanie w niedzielę o godz. 13.55, link do meet prześlę przed lekcją.

Aspekty	Wysoki poziom rozwoju gospodarczego (KWR)	Średni poziom rozwoju gospodarczego (KSR)	Niski poziom rozwoju gospodarczego (KSR)
ekonomiczne	- PKB per capita powyżej 15 000 USD - dominacja usług - rozwinięty przemysł zaawansowanych technologii (hi – tech) - duża wydajność pracy - duża liczba wysoko wykwalifikowanych pracowników - duża produkcja energii przy zachowaniu małej energochłonności - rozwinięta infrastruktura techniczna	- PKB per capita od 2 000 do 15 000 USD - przemysł i usługi mniej więcej na jednym poziomie - rozwijający się przemysł zaawansowanych technologii - restrukturyzacja przemysłu - średnia, ale wzrastająca liczba wykwalifikowanych pracowników - wzrastająca produkcja energii przy malejącej energochłonności - średnio rozwinięta infrastruktura	- PKB per capita poniżej 2000 USD - powszechna pomoc państw zagranicznych w rozwoju gospodarczym - dominacja rolnictwa i przemysłu - brak przemysłu zaawansowanych technologii – zacofanie technologiczne - mała ilość wysoko wykwalifikowanych pracowników - mała wydajność pracy - mała produkcja elektryczna przy stosunkowo wysokiej energochłonności

Społeczne	- niski poziom analfabetyzmu - wysoki wskaźnik urbanizacji - powszechny problem otyłości	- stosunkowo niewielki poziom analfabetyzmu - wysoki wskaźnik urbanizacji przy wysokim odsetku ludności mieszkającej w slumsach - pojawia się problem otyłości	- wysoki poziom analfabetyzmu - niski poziom edukacji - konflikty etniczne, religijne - problem głodu
demograficzne	- starzenie się społeczeństw - powszechny model rodziny 2+1 - niski lub ujemny współczynnik przyrostu naturalnego - długość trwania życia powyżej 70 lat	- zahamowanie eksplozji demograficznej - dodatni współczynnik przyrostu naturalnego, ale malejący - średni poziom opieki medycznej - średnia długość życia powyżej 60 lat	- eksplozja demograficzna - społeczeństwo młode – rodziny wielodzietne - wysoki współczynnik przyrostu naturalnego - długość życia około 50 lat - bardzo niski poziom opieki medycznej

Państwa wysoko rozwinięte gospodarczo

Podstawowymi cechami państw **wysoko rozwiniętych** gospodarczo są:

- Produkt Krajowy Brutto przypadający na 1 mieszkańca powyżej 15000 USD;
- dominacja usług w strukturze zatrudnienia i w tworzeniu PKB;
- wszechstronnie rozwinięta infrastruktura techniczna i usługowa;
- duża wydajność pracy;
- duży udział przemysłu wysokich technologii;
- spadająca energochłonność produkcji dzięki zastosowaniu nowoczesnych rozwiązań technicznych;
- niewielki lub ujemny przyrost naturalny wywołujący procesy starzenia się społeczeństwa;
- wysoki wskaźnik urbanizacji.

Do tej grupy państw należą kraje Europy Zachodniej, Stany Zjednoczone, Kanada, Japonia, Australia, Nowa Zelandia, Izrael, Singapur i Korea Południowa. Bardzo wysokie wskaźniki

PKB przypadające na 1 mieszkańca mają niektóre państwa naftowe (Brunei, Kuwejt, Zjednoczone Emiraty Arabskie). Nie można ich jednak zaliczyć do państw wysoko rozwiniętych ze względu na odmienną strukturę tworzenia PKB. Należą do państw średnio rozwiniętych.

Państwa średnio rozwinięte gospodarczo

Cechami państw **średnio rozwiniętych** gospodarczo są:

- Produkt Krajowy Brutto przypadający na 1 mieszkańca w między 2000 a 15000 USD;
- rosnący udział usług w strukturze zatrudnienia;
- zwiększająca się wydajność pracy;
- dobrze rozwinięta infrastruktura techniczna, słabiej usługowa;
- przewaga tradycyjnego przemysłu przetwórczego nad przemysłem wysokich technologii;

Do państw średnio rozwiniętych można zaliczyć Polskę, Czechy, Słowację, Węgry, Słowenię, Rosję, Estonię, Łotwę, Litwę, Arabię Saudyjską, Libię, Malezję, RPA, Argentynę, Brazylię i Chile.

Państwa słabo rozwinięte gospodarczo

Zasadniczymi cechami państw **słabo rozwiniętych** gospodarczo są:

- Produkt Krajowy Brutto przypadający na 1 mieszkańca poniżej 2000 USD;
- dominacja rolnictwa w strukturze zatrudnienia;
- słabo rozwinięta infrastruktura techniczna i usługowa;
- niska wydajność pracy;
- dominacja przemysłu wydobywczego, słabo rozwinięty przemysł przetwórczy;
- bardzo duży przyrost naturalny
- wzrastające bezrobocie;
- rosnące zadłużenie.

Państwa słabo rozwinięte są bardzo zróżnicowane. Najbiedniejsze z nich leżą w strefie równikowej i zwrotnikowej suchej (np. Sudan, Czad, Etiopia), co uniemożliwia czerpanie większych korzyści z rolnictwa. Natomiast takie państwa jak Chiny, Wietnam, Indonezja rozwijają się intensywnie, nie należą już do tej grupy. Chiny to obecnie druga po USA potęga gospodarcza świata, a Wietnam czy Indonezja to tzw. Tygrysy azjatyckie.

Azjatyckie tygrysy – termin nadany krajom azjatyckim, które w latach 1960-1990 weszły na drogę szybkiego wzrostu ekonomicznego. Pierwotnie mianem tygrysów azjatyckich nazwano cztery państwa wschodnioazjatyckie, takie jak Korea Południowa, Singapur, Hongkong i Tajwan. Te cztery państwa miały najszybszy wzrost PKB i szybszą industrializację niż

jakiegokolwiek inne państwa w regionie azjatyckim oraz są tygrysami „pierwszej generacji”. Pod koniec lat 80 na podobną ścieżkę rozwoju weszły też Wietnam, Indonezja, Malezja, Filipiny i Tajlandia. Są to „młode azjatyckie tygrysy” które są uznawane za tygrysów drugiej generacji.

Gospodarki tych państw były znacznie zniszczone przez wojny, wycofane pod względem technologicznym, zahartowane starymi technologiami przemysłowymi oraz pozbawione źródeł energii i zasobów naturalnych, w okresie trzydziestu lat zmieniły się w czołowych innowacyjnych i konkurencyjnych eksporterów i producentów świata.

Takiemu znacznemu postępowi służyły różnego rodzaju złożone czynniki. Czynniki te miały charakter^[4]:

- **Polityczny** –aktywna polityka prorozwojowa, budowa technokratycznego aparatu państwowego;
 - **Gospodarczy** – pomoc ze strony krajów rozwiniętych;
 - **Spółeczny** – historia tych państw, zdolność do wdrażania logiki państwa społeczności i narzucenie interesów;
 - **Ówczesna polityka globalna.**
-
- Szczegółowa charakterystyka
 - *Singapur* poszedł drogą polityki proinwestycyjnej, która polegała na przyciągnięciu do kraju inwestorów zagranicznych. Taka polityka też się charakteryzowała dywersyfikacją industrialną oraz podwyższeniem poziomu technologicznego produkcji. Wiązało się to z podniesieniem jakości pracy i nieustannym rozwojem usług nowoczesnych.
 - *Korea Południowa* poszła drogą inwestowania w potężne korporacje państwowe, które promowały naukę i technikę oraz skupiały się na eksporcie. Państwo skupiło się na budowaniu i rozwoju infrastruktury. Szczególną uwagę przydzielono modernizacji procesów i produktów przemysłu krajowego.
 - *Tajwan* stworzył warunki dla rozwoju krajowych nowych technologii, też skupił się na przyciągnięciu zagranicznych inwestorów i rozwoju edukacji na poziomie państwowym.
 - *Hongkong* poświęcił znaczną uwagę wyjściu na rynki światowe i budowaniu profilu konkurencyjności państwa.
 - Każde państwo skoncentrowało się na stworzeniu długoterminowej strategii rozwojowej. Hongkong i Singapur przydzieliły określone terytoria jako platformy eksportowe dla holdingów i korporacji transnarodowych. Korea Południowa postawiła na rozwój innowacji takich jak przemysł mikroelektroniki i elektroniki użytkowej. W Tajwanie szczególnie się skupiono na przemyśle odzieżowym i tekstylnym, ale też na sprzęcie komputerowym wąskiego profilu.
 - Każde państwo z czołowej czwórki też się skupiło na polepszeniu warunków życia społeczeństw. Ułatwieniu dostępności głównie uległy sektory edukacji i służby zdrowia. Zwiększono zakres świadczeń społecznych oraz podjęte odpowiednie kroki do zmniejszenia nierówności społeczeństw.

